

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

vindicis ultionem non effugietis: Non prosperetur la-
nor vester: Sit portio vestra cum eo qui tradidit Chri-
stum. Illi obturantes aures retrocedunt, filio eius Im-
perialia deferentes. Fugit autem inde pater in Lim-
borg. Inuenit venantē ibi quendam ex principibus, quem
dudum illo priuauerat ducatu: Hic, vt audiuit reng-
stam, misertus illius, fertur collegisse octingentos lon-
catos, & reduxit Imperatorem in Coloniā. Hac est na-
ratio nostrorum annalium. Alij breuius rem scribū.
Cum deposceret Imperator prodire in conspectum con-
cilij. Moguntiæ congregati, veriti principes, nē se in
commiseratio, quem sciebant incorrigibilem, populam
in tumultum verteret, omnes qui de concilio regni fa-
re cum legatis apostolice sedis, Ingelheim se conservar-
senem concilio circunsistunt, eum vsque ad reatus su-
confessionem pertrahunt: Satisfactionem pollicetur ex
eorum consilio: Legati apostolici absque generalis syn-
di decreto nihil facere se posse testantur. Imperator ta-
men legatis & principibus, vbi consenserunt, annas,
Imperialia insignia, crux, lanceam, sceptrum, glo-
bum, atque coronam, filio permittit, prospera illi im-
precans: illum primatibus multo fletu commendat, &
extunc iuxta summi sacerdotis totiusq[ue] ecclesia devo-
ta, suæ se consulturum animæ promisit.

C A P V T . X X I .

Hoc ordine Henricus eius nominis V. primum
patre, deinde ab vniuersis Germania principi-
bus in regem iam secundò electus, ab apostolicis quoque
legatis per manus impositionem, catholice confirmatus,
acceptis tam ab episcopis quam à laicis principibus, juxta
morem regni sacramentis, cœpit anno Christi sexto pa-
centum atq[ue] mille regnare. Relatis ergo corā rege cum

Etisq; Germaniæ principibus & præsulibus omniq; clero
& populo legationibus Rom. sedis, super ecclesiarum re-
gni commendatione diuersa, & erratorum emendatione
ab vniuersis aquanimiter promissa, placuit tam regi
quam primoribus, ad sanctam matrem Romanam ecclæ-
siam, tantos ac tales ex Germania mitti legatos, qui &
de obieciis ritè rationem reddere, & de incertis sagaci-
ter inuestigare, ac per omnia ecclesiasticis utilitatibus
possent consulere. Separantur in hoc opus viri sapientia
pleni, spiritu, dignitate, natalibus, & eloquentia preci-
pui: nullaq; secundum Deum, siue seculum, veneratio-
ne indigni. A Lotharingia Bruno Treuerensis, à Saxo-
nia Henricus Magdeburgensis, à Fræcia Otto Bamber-
gensis, à Bauaria Eberhardus Eystetensis: ab Alemania
Gebehardus Constantiensis, à Burgundia Curiensis epi-
scopi. Nonnulli etiam nobiles de latere regi laici: idq;
inter cetera suscipiunt in mandatis, ut si fieri posse, domi-
ni apostolici presentia Cisalpinis regionibus sollicitè exhiberi. Sic nimis post tot annos ocnubilat alux denud
erit oriri orthodoxa: Depublicatur & vtilitatur, diju-
dicatur & concordetur, sciet & respuitur, condemnatur
& anathematizatur heres Dwigbertina & Hæriciana,
fugatis & destitutis eius defensoribus, sectatoribusq; Ca-
tholici proficiuntur sedibus, è quibus etiā aliqui inter ipsa
festas confecrantur. Cadavera schismaticorum, in primis
Dwigberti, in annis sex tumulati, projiciuntur de sepulcris,
Et ab ipsis ordinati, vsq; ad concilij generalis satisfactione
& ordinatione suspeduntur. Erat tamē in Italiae marchi-
onatu ad Aquinū quidam partiu Imperatoris præfectus,
qui abbatē de Ferraria assumptū, papā Cæsarī appellatur:
sed cū nemo sequeretur absurdā nouitatē, paenituit
statim virung; facti, & in confusione sua vterq; vsq; ad

plenam concilio satisfactionē præstitam permanſit. Den autem miſi, quos diximus, oratores Romam contendērent, perueniſſentq; ad vallem Tridentinam, eiusque oppidum: Albertus illarum partium nobilis adolescens cum armata cohorte irruit super inermes: Cecidit, et pīt, vīnxīt. Sic enim Henricus senior per epistolā, quā querulōſas iūſit circunferri, agebat apud consenteſeos: circunuentum ſe ac vi coactum, dimiſſe imperium, non ſua ſponte: proinde qui sacramentorum eſtent memores, iniuriā eius vindicaturi adereſent. Conſtantiensis episcopus cum ſuo comitatu diueroſo itineranti, ingrediens auxilio Mathildis comitissæ peruenit ad Vrbem: Omnia penē iitnera Henricus senior curauit aſſuari. Otto Bambergensis episcopus, quod idem Alberto victor eius eſſet miles, retro dimittitur, cuius etiam ueruentu Bruno Treuerensis & Wigbertus comes, cum mandatis conueniendi ſeniorē Henricūm, eiq; ſatigieciendi, relaxantur. Sed Welpus dux Bauariae haec tuſus, magna ſuorum manu cōtendit Tridentum, epoſum loci, quem ciues reprobārunt, inuehens, & violatos illos ita comprimens, ut laxatis, quos tenebant, captiuis, nudis pedibus veniam factorum precarentur. Metes qui tum ab initio Quadragesimæ in Dominicā luxit paſſionē, mala multa preſagiebat. In Elſatia in ſe cōmouēre nonnulli, qui iuniori Henrico male uellent.

CAPV T XXII.

Henricus senior denuo ſibi partes cōciliabat, q; ſcopum Leodiensem, ducem Lotharingie, Hesericum, Coloniam, Iuliacum, Bonnam, que & Verovrbes: ſed inter hæc intrepidus filius, Paſcha Leodijs lebrare conſtituit, ut patris molitiones rumperet: Iit conuentum principib; inicit, Colonia demorant-

